

vil vi fra vor Side paa ingen Maade gaa bort". Saaledes stod det ærede Medlem i 1919. Og saa sagde han endvidere: „Særlig saa længe man har et Tokammerssystem, vil vi, naar vi har Listevalg til Landstinget, hvor det er forbundet med indirekte Valg, ... finde det ganske urigtigt, ganske meningsløst, om man vil gennemføre et lignende Listevalg til Folketinget“. Senere siger det ærede Medlem: „Det er naturligt, og dette System fraviger vi fra vor Side ikke“ . . . Den Gang kastede det ærede Medlem altsaa sit Anker i det Princip, som foreligger i det nu fremsatte Forslag. Jeg ved nok, at det lykkes det ærede Medlem at overbevise sit Parti i 1920 om, at det System, som han gennem disse Udtalelser havde fordømt i Slutningen af 1919 og de første Maaneder af 1920, efter April var langt at foretrække for det, vi havde. Det giver mig Anledning til at tro, at der virkelig kan være noget rigtigt i den Historie, som fortaltes her paa Rigsdagen i April-Dagene, og som gik ud paa, at et æret Medlem af det socialdemokratiske Parti, efter at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg havde redegjort for Fortræffeligheden ved det Forslag, som han mødte med efter Paaskedagene, skulde have sagt: Ja, jeg maa erkende, at jeg føler mig overbevist af det ærede Medlems fortrinlige Argumentation for det her foreliggende Forslag, lige saa overbevist, som jeg for et Par Maaneder siden følte mig af den Argumentation for det modsatte, som det ærede Medlem da fremførte. Ja, det tjener jo til Ære for det ærede Medlems Ævne til at bringe andre Mennesker til at gaa ind paa sine Betragtninger, men det tjener ikke til Ære for det ærede Medlems Standhaftighed i sine Standpunkter: Men det ærede Medlem har jo ogsaa ved mere end een Lejlighed fra denne Plads selv erklæret sig for at være en af Folketingets største Opportunister. Det ærede Medlem sagde videre, idet han ogsaa ved den Lejlighed følte sig opfordret til at formane det konservative Folkeparti — det gør det ærede Medlem jo hyppigt —: „Jeg har set, at man fra visse konservative Sider har været inde paa noget lignende. Jeg vilde anse det for i høj Grad psykologisk og dermed ogsaa politisk uheldigt, om man særlig fra konservativ Side kom ind paa noget saadant“. Og han fortsætter med at fortælle, at alle de Systemer, som man har udformet med det Formaal at komme bort fra Enkeltmandskredsene, er baade upopulære og ufolkelige, at det gælder om at

holde paa Enkeltmandskredsene for den politiske Ungdoms Skyld. „Hvis man faar Listevalg i Amtskredse“, siger det ærede Medlem, „hvorledes tror man saa, det vil gaa med unge, politiske Dygtigheder her i Landet?“ Ja, det var før April-Dagene i 1920, at det ærede Medlem havde kastet sit Anker i disse Anskuelse, nu synes han at have forankret paa en helt anden Plads. Men med den Bevægelse, som det ærede Medlem besidder — og man maa jo antage, at hans Parti i dette Forhold er i Stand til at udvise en lignende Bevægelse —, tør det maaske dog haabes, at et Resultat af en Forhandling med det ærede Medlem vil kunne naas.

Det var for øvrigt ikke blot det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, der var en ubetinget Tilhænger af Enkeltmandskredssystemet den Gang, det gjaldt jo ogsaa for det radikale Venstre. Det ærede Medlem Hr. Rode har Gang paa Gang indtil April 1920 udtalt sig for en Ordning paa Grundlag af Enkeltmandskredse. Hans Partis Ordfører, det daværende ærede Medlem Hr. Ferdinand Nielsen, udtaler i December Maaned 1919 i Anledning af det af Indenrigsminister Rode den Gang fremlagte Valglovsforslag, som jo ikke var andet end en tarvelig Lap paa 1915-Systemet, sin ubetingede Tilslutning til Enkeltmandskredsene og giver Udtryk for sin Forstaaelse af de saare uheldige Følger baade for det politiske Arbejde og med Hensyn til Arten af den politiske Repræsentation her paa Ting, som vil blive Konsekvensen af at gaa over til det rene Forholdstalsvalg.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at det her forelagte Lovforslag kan ikke være alvorligt ment, for hvis det havde været Regeringens Hensigt at gennemføre et saadant Forslag, vilde det allerede være kommet i Fjor Efteraar. Ja, men det ærede Medlem, som har siddet i Valglovskommissionen, maa dog have faaet et Indtryk af, at Gennemarbejdelsen af et saadant Forslag ikke er noget, der kan gøres i Løbet af ganske kort Tid. Jeg antager da ogsaa, at det ærede Medlem vil forstaa, at det var nødvendigt for mig at gennemprøve hele den Række af Forslag, der havde været til Behandling i Valglovskommissionen, og derfor synes jeg, at det ærede Medlem maatte besidde nogle Forudsætninger for at forstaa, at det Forslag, som her foreligger, og som jo ikke slutter sig til noget af de i Valglovskommissionen behandlede Forslag, hvad Enkelthederne angaar, har maattet kræve baade